

Duch Svätý a Cirkev

Podstatou birmovky je to, že na nás zostúpi Duch Svätý. V Cirkvi zohráva svoju úlohu Duch Svätý, ktorý na Turíce zostúpil na učeníkov v podobe „ohnivých jazykov“.

O Duchu Svätom vieme od Pána Ježiša. Hovoril o ňom veľa, najmä pri poslednej večeri. Ducha Svätého máme nielen od Ježiša, ale on nás aj k Ježišovi privádza. O ňom nám Ježiš povedal: „Pripomenie vám všetko, čo som vám povedal“ (Jn 14, 26).

Duch Svätý je prítomný v každej fáze Ježišovho života: pri počatí – na začiatku jeho pozemskej existencie, pri krste – na začiatku jeho verejného účinkovania, následne ho Duch Svätý viedol na púšť. Duch Svätý je prítomný v živote Ježiša Krista aj vo finále jeho života, na jeho konci, na kríži – Ježiš vydýchol Ducha a ako prvý dar od Zmŕtvychvstalého Ježiša prijímajú učeníci Ducha Svätého.

Jedna legenda hovorí o sedliakovi, ktorý kritizoval Pána Boha, že zle riadi počasie. Boh ho teda nechal, aby si ho on určoval sám. Sedliak zasial obilie, nechal výdatne pršať, potom zase svietiť slnko. Obylie rýchlo rástlo, dozrievalo, všetko svedčilo tomu, že úroda bude výdatná, ako nikdy predtým. Potom prišla žatva a s ňou trpké sklamanie. Klasy pod kosou neobyčajne podskakovali. Boli na pohľad síce veľké, ale vo vnútri prázdne. Sedliak totiž zabudol na vietor, na to neviditeľné vanutie, ktoré roznáša po kraji mraky zúrodnujúceho peľu, bez ktorého nemôže byť skutočná úroda.

Ak pozorujeme svet okolo seba, spoznávame, že sa v ňom deje čosi podobné, s tým rozdielom, že nejde o rozprávku či legendu, ale o skutočnú realitu. Človek chce budovať, stavať, plánovať, riadiť všetko sám. Ježiš nám však pri svojom odchode k Otcovi prisľúbil Ducha Svätého, pomocníka. Kto je tento Duch Svätý?

Duch Svätý ako prvý prebúdzá našu vieru a tým nám udeľuje nový život ktorý spočíva v poznaní Otca a toho, ktorého Otec poslal na svet, Ježiša Krista.

Duch Svätý je treťou Božskou osobou v Najsvätejšej trojici. Vychádza z Otca i Syna. Je láskou medzi Otcom a Synom. Sv. Apoštol Pavol píše: „Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali“. Ak nasledujeme Krista, potom sa v našom srdci rozleje Božia láska - Duch Svätý, stávame sa chrámom Ducha Svätého a urobí si v nás príbytok. Spôsobuje to v našom živote veľký rozdiel, pretože spolu s Duchom Svätým za naším konaním stojí aj jeho sila. Zachovávanie Desatora či skutky milosrdnej lásky sa nám konajú oveľa ľahšie. Aj naša modlitba je oveľa hlbšia, pretože skrze Ducha Svätého je Boh v našej duši prítomný mimoriadnym spôsobom.

Ak by sme sa chceli člnom dostať z Európy do Ameriky, bolo by to veľmi náročné a pravdepodobne by to bolo nad naše sily, odhliadnuc od času, koľko by nám to trvalo. Vlastnými silami sa na člne do Ameriky nemôžeme dostať. Porovnajme si to z plachetnicou, ktorá využíva silu vetra. Na nej by sme sa už niekam doplavili. Na nepokojnom mori by to bolo aj tak dobrodružné, ale vďaka sile vetra by sme to mohli dokázať. A presne taký je rozdiel v živote bez Ducha Svätého a s ním. S pomocou Ducha Svätého môžeme napredovať, pretože nám vo všetkom pomáha Božia sila. Plachetnica, ktorá má 7 plachiet, ktoré predstavujú 7 darov Ducha Svätého (*dar múdrosti, rozumu, rady, sily, poznania, nábožnosti a bázne voči Bohu*) tieto dary zdokonaľujú schopnosti našej duše a robia nás schopnými načúvať vnuknutiam Ducha Svätého. Sú v istom zmysle ako plachty, ktoré vytvárajú povrch pre vanutie Ducha Svätého, aby nás poháňal vpred.

Udalosť Turíc – zoslania Ducha Svätého na apoštolov znamená viditeľné zrodienie Cirkvi: Duch Svätý mení ustráchaných apoštolov na odvážnych Kristových svedkov, ktorí vychádzajú von z večeradla, aby zhromaždenému ľudu z rozličných národov oznámili, čo sa deje a čo sa udialo s Pánom Ježišom. Vďaka pôsobeniu Ducha Svätého všetci rozumejú a mnohí sa následne dávajú pokrstiť. Cirkev tvoríme my, ktorí sme pokrstení, veríme v Boha, prijímame sviatosti a počúvame Božie slovo.

Boh chce Cirkev, lebo nás chce zachrániť nie ako jednotlivcov, ale ako spoločenstvo. Úlohou Cirkvi je pokračovať v diele Ježiša Krista. Teda jej úlohou je dbať, aby Božie kráľovstvo, ktoré sa už začalo v Ježišovi Kristovi, vzkĺčilo a rástlo vo všetkých národoch sveta. Šíri Ježišove slová. A preto je Cirkev aj napriek všetkým svojim slabostiam mocnou časťou neba na zemi. Cirkev je viac ako len ľudská inštitúcia. Z vonkajšieho pohľadu ju vnímame ako duchovnú inštitúciu. S jej historickými udalosťami, ale aj omylmi a dokonca zločinmi je to Cirkev hriešnikov. Tento pohľad však nejde dostatočne do hĺbky. Ježiš totiž vyšiel nám hriešnikom natoľko v ústrety, že svoju Cirkev nikdy neopustí, aj keby sme ho deň čo deň zrádzali. „A ja ti hovorím: Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev a pekelné brány ju

nepremôžu. Tebe dám kľúče od nebeského kráľovstva: čo zviažeš na zemi, bude zviazané v nebi, a čo rozviažeš na zemi, bude rozviazané v nebi.“ (Mt 16, 18-19). Cirkev je od Boha. Jej zakladateľom je Boh, nie apoštoli. Nevznikla ani niekedy v stredoveku, ale jej zakladateľom je Boh, vodcom je Ježiš Kristus a motorom je Duch Svätý. Bránou do Cirkvi je krst.

Štyri podstatné vlastnosti Cirkvi sú, že je : jedna, svätá, katolícka a apoštolská.

1. Cirkev je jedna, lebo Kristus je jeden. Viditeľným znakom tejto jednosti a aj jednoty je pápež, nástupca apoštola Petra a zástupca Ježiša Krista tu na tejto zemi. Tak ako sa telo skladá z mnohých údov, a predsa tvorí jeden celok, aj jediná Cirkev tvorí mnoho miestnych cirkví (diecéz). Všetky spoločne vytvárajú celého Krista. Táto jednota je však ranená. Počas dejín Cirkvi dochádzalo k jej štiepeniu, ktoré bolo následkom odklonu od Ježišovho učenia, pre ľudské chyby a pre nedostatok ochoty zmieriť sa. Skutoční nasledovníci Ježiša Krista sa usilujú o zjednotenie rozdelených kresťanov.
2. Cirkev je svätá, nie pre svätosť jej členov, ale pre svätosť jej zakladateľa – Ježiša Krista. Pokiaľ dovolíme trojjedinému Bohu, aby sa nás dotkol, rastieme v láske, sme posväcovaní a spasení. Teda svätí sú tí, ktorí milujú Božou láskou.
3. Cirkev je katolícka – všeobecná, univerzálna. To znamená, že vyznáva celú vieru, stráži a udeľuje všetky sviatosti a je poslaná ku všetkým národom. Teda nevyberáme si iba hrozienu z koláča, to čo nám vyhovuje, ale prijímame Cirkev celú s jej celým učením. Cirkev poslaná ku všetkým národom prichádza do kontaktu s inými náboženstvami. Na jednej strane si Cirkev váži všetky náboženstvá, lebo v každom sa nachádzajú semienka pravdy. Na druhej strane si je Cirkev vedomá, že Ježiš Kristus je jediný Spasiteľ všetkých ľudí, je jediný most, ktorý preklenul priepasť medzi človekom a Bohom. Kto však nie z vlastnej viny nepozná Krista a jeho Cirkev, úprimne hľadá Boha a žije podľa svedomia, dosiahne večnú spásu.
4. Cirkev je apoštolská, pretože je založená na apoštoloch, zachováva ich tradíciu a je vedená ich nástupcami. O pravde, ktorú hlása Cirkev nerozhoduje demokratické hlasovanie. Túto pravdu zveril Cirkvi jej zakladateľ. Táto pravda je Osoba, druhá Božská osoba – Ježiš Kristus, ktorú zveril Cirkvi. Cirkev teda nie je demokratická organizácia. Cirkev je hierarchická, ktorej hlavou je Ježiš Kristus. Viditeľnou hlavou Cirkvi je pápež, ktorý je jeho zástupcom a nástupcom apoštola Petra.